

21.04.2025 PONEDELJEK v velikonočni osmini	KAPELA 19.00	+JOŽE GORUP, Tomaj 11
22.04.2025 TOREK v velikonočni osmini		
23.04.2025 SREDA v velikonočni osmini		
24.04.2025 ČETRTEK v velikonočni osmini		
25.04.2025 PETEK v velikonočni osmini		
26.04.2025 SOBOTA v velikonočni osmini		
27.04.2025 BELA NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+TAVČAR, Kazlje 22 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Zarja velikonočnega jutra naj vas vedno znova napolnjuje z upanjem, da je življenje močnejše od smrti, ker jo je premagal Kristus s svojim trpljenjem in vstajenjem in ljubezen močnejša od sovraštva. To upanje pa ne osramoti, ampak daje smisel in pogum, da z vedrim pogledom zremo v prihodnost in že sedanjemu treutek živimo v upanju v končno zmago življenja nad smrtjo, ob ponovnem Kristusovem prihodu na zemljo. Želim vam blagoslovljene velikonočne praznike.

Ker ni še nič jasno, kaj bo ta teden po 23.4., veljajo samo oznanila za nedeljo, 27.4.

ŽUPNIJA TOMAJ
VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA

Štev.17 LETO XIII.

20. APRIL 2025

Potrebno je bilo, da je Kristus vstal od mrtvih

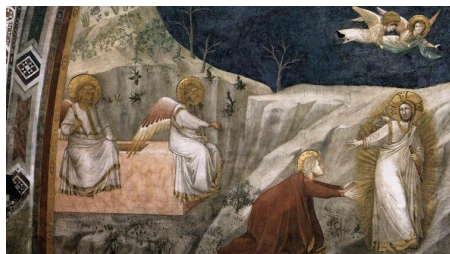
Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 20,1-9)

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena

navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in óni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklônil se je in videl povôje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povôje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, a ne ob povôjih, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih.

Duhovna spodbuda

Velikonočno oznanilo se začne s tekom. Marija je stekla k Simonu in drugemu učencu, ki sta skupaj stekla do groba. Zakaj vsi tečejo na velikonočno jutro? Kajti vse o Jezusu si zasluži naval ljubezni. Skratka, velika noč nas vabi, da se zbudimo in tečemo! Vabi nas, da svojo vero prebudimo iz lenobe. Če bi vas vprašal: "Kaj je vstajenje?", sem prepričan, da bi mnogi odgovorili: "Mrtvec, ki potem oživi". Ni res! V evangelijih vstajenje ni to. Vstajenje zadeva žive! To pomeni, da nam Bog daje tako kakovostno življenje, da je sposobno premagati smrt. Večno življenje ni nagrada, ki jo bodo imeli tisti, ki so se dobro obnašali, ampak "način življenja" že v sedanjosti. Sveti Pavel bo rekel: »Ne živim več jaz, v meni živi Kristus«. Vstajenje zadeva žive in hvalabogu, kajti če bi zadevalo samo mrtve, kaj bi s tem praznovanjem? Jaz sem tisti, ki moram spet vstati, zdaj, živ. Če smo tukaj, je to zato, ker se je vse začelo s to dirko. Od groba do cenakla. To je dirka Marije Magdalene, ki teče na cenakel, ker mora iti k učencem. Povedati mora, kaj je videl. Še vedno ne ve, da bo njegova napoved za vedno spremenila tok zgodovine. In potem vedno teči od cenakla do groba. Predstavljam si Petra in Janeza, ki tečeta pod težo strahu, razočaranja in kesanja. Konec koncev zadnjič, ko sta bila z Gospodom, ni šlo najbolje. Peter je nekaj dni prej predrzno rekel, da bo dal svoje življenje za Gospoda, vendar je bilo vprašanje preprostega služabnika dovolj, da se je vrnil k bolj blagim nasvetom. Trikrat je moral priznati, da gospodarja ne pozna in da je morda povedal resnico. Še poznala ga ni. Janez, ljubljeni učenec, teče skupaj s Petrom, učencem, ki je pri zadnji večerji sklonil glavo k Gospodovemu srcu. Janez (mlajši!) pride pred Petrom, vendar mu dovoli vstopiti prvi. Velikonočno jutro nam daje lepo podobo Cerkve: mi smo tisti, ki znamo pričakovati, ker imamo različne ritme. Vera v Vstalega je izkušnja, ki jo uživamo skupaj, nikoli sami. To je dirka, kjer nekdo pride prvi, vendar ima potrpljenje, da počaka na drugega. Srce (Janez) je vedno pred oblastjo (Peter), vendar jo zna spoštovati, čakati nanjo. Janez je vstopil in videl tam položene prte ter veroval. Giovanni ima inteligenco srca. Srednjeveški rek

pravi: »Modri hodijo, pravični tečejo, le zaljubljeni letijo«. Tudi Peter, ki je prej vstopil, je videl, a ni verjel. Janez verjame, ker znamenja govorijo le srcu, ki jih zna brati. on je ljubljeni učenec prav zato, ker je dal prednost ljubezni, ne kalkulacijam. Vera ni očitna. Križ, bolečina je. Vstajenje je stvar vere.

Vera ni razmišljanje, rodi se iz oči, odprtih za resničnost, ki je pred vami. Vera je opazovanje resničnosti, ki je pred vami in ki jo lahko dojamete le pozorno oko opazovalca. Da bi verjeli, ne potrebujete neizpodbitnega znaka. Samo pogledajte, kaj imamo pred očmi, ki so očitno tam po naključju. Verjeti ne pomeni razumeti vse, ampak verjeti, da je smisel v vsem, tudi v tistem, česar ne razumete. Imeti vero pomeni zaupati, da je pomen za vsemi stvarmi, še posebej za tistimi, ki niso razumljive našemu umu, našemu srcu in naši bolečini. Jezus ni razložil bolečine, ni razložil križa, bil je vstal! Jezus je dal prednost dejstvu kot lepemu sklepanju, da verjamemo dejstvu, ki jih bomo nekoč morda tudi lahko povedali. Prvo znamenje velike noči je odsotno telo, prazen grob. V zgodovini človeštva na seznamu ubitih manjka truplo. Prepričan sem, da si je veliko ljudi zastavilo to vprašanje: Zakaj je Kristus vstal? Bog ga je obudil, da bi bilo jasno, da je ljubezen močnejša od smrti, da življenja, kakršnega je imel Jezus iz Nazareta, ni mogoče izgubiti. Življenje, ki temelji na ljubezni, ne more doživeti smrti, ker, kot pravi pesem nad pesmimi, "Ljubezen je močna kot smrt." Pravi sovražnik smrti je ljubezen! Ni naključje, da so na velikonočno jutro šli h grobu tisti, ki so izkusili Jezusovo ljubezen: ženske, Magdalena, ljubljeni učenec. Oni, ki so se počutili ljubljene, bodo prvi razumeli, da ljubezen premaga smrt. In zdaj? Sedaj bomo imeli petdeset dni, da okrepimo svojo vero. Postni čas traja štirideset dni, velikonočni čas pa petdeset. O ja... učenci se bodo trudili verjeti v vstajenje, tako kot mi.

Lahko je čutiti bližino razpela, čutiti bližino človeka, ki trpi, saj je vsak od nas doživel trpljenje, smrt osebe, s katero smo tkali košček življenja. Lažje je spremljati Jezusa na poti bolečine kot na poti veselja, kajti veselje, sreča je izbira! Trpimo bolečino, jo sprejemamo. Veselje pa je povezano z voljo. Mnogi kristjani tako ljubijo svojo bolečino, tako radi trpijo, da se ne zavedajo, da je Jezus vstal. Zato pogumno, prijatelji, Gospod je vstal! To je velika objava! Smo učenci živega Boga in kako lepo bi bilo, če bi to veselje (vsaj malo...) res napolnilo naša bogoslužja, naša srečanja. Gospod je vstal za vse! Vstal je za tiste, ki se čutijo zapuščene od vseh, za tiste, ki svojega življenja ne morejo vzeti nazaj v svoje roke, za tiste, ki že leta skrbijo za svojega bolnega otroka. Vstal je za tiste, ki so po mesecih oklevanja sprejeli pomembno odločitev, za tiste, ki veliko noč preživljajo stran od družine in za tiste, ki družine nimajo več. Vstal je za tiste, ki nikoli ne iščejo Boga in danes je tu pred njim, ker ne ve, da je Jezus živ in ga ne bo nikoli pozabil. Gospod je vstal prav zato, da nam pove, da pred tistimi, ki se odločijo za »ljubezen«, ni smrti, ki bi obdržala, ni groba, ki bi se zaprl, ni balvana, ki se ne bi odkotalil. Dobra velikonočna novica? Vsi smo tukaj, na zemlji, da delamo stvari, ki si ne zaslužijo smrti. Vse, kar doživimo v ljubezni, ne bo izgubljeno.